

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1982	ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 495

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθ. 4648/οίκ. (1)

Κήρυξη αναγκαστικής απαλλοτριώσεως γιά τή βελτίωση καί κατασκευή τής όδοῦ «Νέα γέφυρα Διονύσου καί παραλλαγή τής όδοῦ άπό Νέας Γέφυρας μέχρι οίκισμοῦ Διονύσου» άπό Χ.Θ. 3+109,33 έως Χ.Θ. 3+910,48.

Η ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Έχοντας ύπόψη:

1. Τίς διατάξεις 797/71 Ν.Δ. «περί άναγκαστικών άπαλλοτριώσεων».

2. Τίς διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 653/77 «περί ύποχρεώσεως παροδίων ίδιοκτητών γιά τήν διάνοιξη Έθνικών όδών κ.λπ.» όπως αύτές συμπληρώθηκαν καί έπεκτάθηκαν μέ τό Π.Δ. 929/79 καί τίς διαταξεις τοῦ άρθρου 62 τοῦ Ν. 947/79.

3. Τίς διατάξεις τοῦ 139/6.3.71 Β.Δ. «περί άρμοδιότητας Νομαρχών γιά τήν κήρυξη άναγκαστικής άπαλλοτριώσεως».

4. Τίς διατάξεις τοῦ άρθρου 23 άπό 25.11.29 Ν. Δ/τος «περί κωδικοποιήσεως τών περί κατασκευής καί συντηρήσεως όδών κειμένων διατάξεων».

5. Τήν έγκεκριμένη μελέτη τοῦ έργου, τήν κτηματογράφηση καί τό κτηματολογικό διάγραμμα τών πρός άπαλλοτρίωση έδαφών.

6. Τήν άπόφαση Νομάρχου Βοιωτίας μέ άρ. 4485/10.8.1982 περί έφαρμογής τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 653/77, άποφασίζουμε:

1. Κηρύσσουμε άναγκαστικώς άπαλλοτριωτέα έκταση 677,44 τ.μ. γιά δημόσια ώφέλεια καί συγκεκριμένα γιά τή βελτίωση καί κατασκευή τής όδοῦ Νέα Γέφυρα Διονύσου καί παραλλαγή τής όδοῦ άπό Νέας Γέφυρας μέχρι οίκισμοῦ Διονύσου, άπό τή Χ.Θ. 3+109,33 έως Χ.Θ. 3+910,48, ώς φαίνεται άπό τά άπό 3.12.81 κτηματολόγια πού συνέταξε καί θεώρησε ή Δ.Τ.Υ.Ν. Βοιωτίας.

2. Ή άπαλλοτρίωση αύτή κηρύσσεται γιά λογαριασμό τοῦ Δημοσίου μέ δαπάνη τών πιστώσεων ΣΑΝΤ 8229 σέ βάρος τοῦ έργου «Νέα Γέφυρα Διονύσου καί παραλλαγή τής όδοῦ άπό Νέας Γέφυρας μέχρι τόν οίκισμό τοῦ Διονύσου».

3. Στήν άπαλλοτρίωση αύτή έχουν ίσχύ οί διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν. 653/77.

Ή άπόφαση αύτή νά δημοσιευθεί στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Λειβαδιά, 23 Αύγούστου 1982

Ή Νομάρχης
ΧΡ. ΧΑΡΙΣΙΟΥ

Άριθ. Γ/Φ 121/10629 (2)

Καθορισμός όρίων αίγιαλοῦ καί παραλίας στή θέση παραλία Λειβανατών πρό τής ίδιοκτησίας «ΤΑΚΟΔΟΜ» ΕΠΕ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Έχοντας ύπόψη:

1. Τίς διατάξεις τοῦ άρθρου 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 3200/1955 (ΦΕΚ 97/Α/1955) «περί διοικητικής άποκεντρώσεως» σέ συνδυασμό μέ τίς διατάξεις τοῦ άπό 28.6.1955 Β. Διατάγματος «περί έξαιρέσεως άπό τής κατά τό άρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 3200/1955 άρμοδιότητος τών Νομαρχών, άντικειμένων τινών άρμοδιότητος τοῦ Ύπουργοῦ Οίκονομικών».

2. Τίς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/1940 (ΦΕΚ 154/40) «περί αίγιαλοῦ καί παραλίας» όπως τροποποιήθηκαν καί συμπληρώθηκαν μέ τίς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 263/1968 (ΦΕΚ 12/Α/68) «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τών διατάξεων περί δημοσίων κτημάτων».

3. Τὴν ἀπὸ 18.4.1972 ἔκθεση τῆς προβλεπομένης ἀπὸ τὸ ἄρθρο 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968 ἐπιτροπῆς, περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας στὴν ἀνωτέρω περιοχή, ὅπως αὐτὰ εἰκονίζονται στὸ ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου 1972 τοπογραφικὸ διάγραμμα μὲ κλίμακα 1:1000 τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Χρήστου Τασούλα ποὺ ἔχει ελεγχθεῖ στὶς 28.2.1976 ἀπό τό μηχανικό τῆς ΔΤΥ Ν. Φθιώτιδος Πέτρο Μερτζάνη καί ἔχει θεωρηθεῖ στίς 9.3.1976 ἀπό τόν Διευθυντὴ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Νομαρχίας Φθιώτιδος καὶ ποὺ συνοδεύει τὴν ἔκθεση, καὶ

4. Τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ τότε Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, ποὺ διατυπώθηκε στὸ Φ. 187.2/347/76/7.9.1976 ἔγγραφό του, ἀποφασίζουμε:

1. Ἐπικυρώνουμε τὴν ἀπὸ 18.4.1972 ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ, περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καί τῆς παραλίας στή θέση παραλία Λειβανατῶν Λοκρίδος Ν. Φθιώτιδος, πρὸ ἰδιοκτησίας «ΤΑΚΟΔΟΜ» ΕΠΕ, ὅπως αὐτὰ εἰκονίζονται στὸ ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου 1972 τοπογραφικὸ διάγραμμα μὲ κλίμακα 1:1000 τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Χρήστου Τασούλα πού ἔχει ἐλεγχθεῖ στίς 28.2.1976 ἀπό τό μηχανικό τῆς ΔΤΥ Ν. Φθιώτιδος Πέτρο Μερτζάνη καὶ ἔχει θεωρηθεῖ στὶς 9.3.1976 ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Νομαρχίας Φθιώτιδος καὶ ποὺ συνοδεύει τὴν ἔκθεση.

2. Ἀναθέτουμε στὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο Ἀταλάντης νὰ φροντίσει γιὰ τὶς περαιτέρω ἐνέργειες.

3. Ἡ ἀπόφασή μας αὐτὴ μαζὶ μὲ τὴν ἔκθεση καὶ τὸ διάγραμμα νὰ δημοσιευτεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἀπὸ τὴ δημοσίευση τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως παύουν νὰ ἰσχύουν οἱ προηγούμενες ἀποφάσεις μας 4135/22.3.1976 (ΦΕΚ 89/Δ/27.3.1976) καί 6374/26.5.76 (ΦΕΚ 172/Δ/12.6.1976), πού ἐκδόθηκαν γιὰ τὸ ἴδιο θέμα.

Λαμία, 8 Ἰουλίου 1982

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἐν Λαμίᾳ σήμερον τὴν 18ην Ἀπριλίου 1972, ἡμέραν Τρίτην, ἡ Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας, ἀποτελουμένη, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 263/1968 ἐκ τῶν α) Κων/νου Ζωντανοῦ, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Λοκρίδος, β) Βασιλείου Νάκου, Λιμενάρχου Αἰδηψοῦ, γ) Κων/νου Φαλούτσου, μηχανικοῦ Δ.Ε., ἀναπληρωτοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Τ.Υ. 3806/5.4.72 (πρόσκλησιν) τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς περιοχὴν Παραλίας Λειβανατῶν, ἔμπροσθεν τῆς ἰδιοκτησίας «ΤΑΚΟΔΟΜ».

2) Τὸ σχετικὸν ὑψομετρικὸν τοπογραφικὸν διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Φθιώτιδος.

3) Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1540/1938 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2344/1940 καὶ τοῦ Α.Ν. 263/1968, καθ' ἃς ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ, κιτρίνης γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας καὶ κυανῆς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἕνεκα προσχώσεως ἢ ἄλλης αἰτίας εἶναι ἐμφανὲς ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμός, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιούτου κλπ. ὅτι δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ, ἡ ὑφισταμένη μέχρι τοῦ ἔτους 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν ἢ καὶ πρότερον ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται.

Ἐπίσης τὰς ὑπ' ἀριθ. 64/1959 καὶ 630/64 γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

4) Τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τὴν 18.4.1972 αὐτοψίας προκύψαντα στοιχεῖα, ἀποφασίζει:

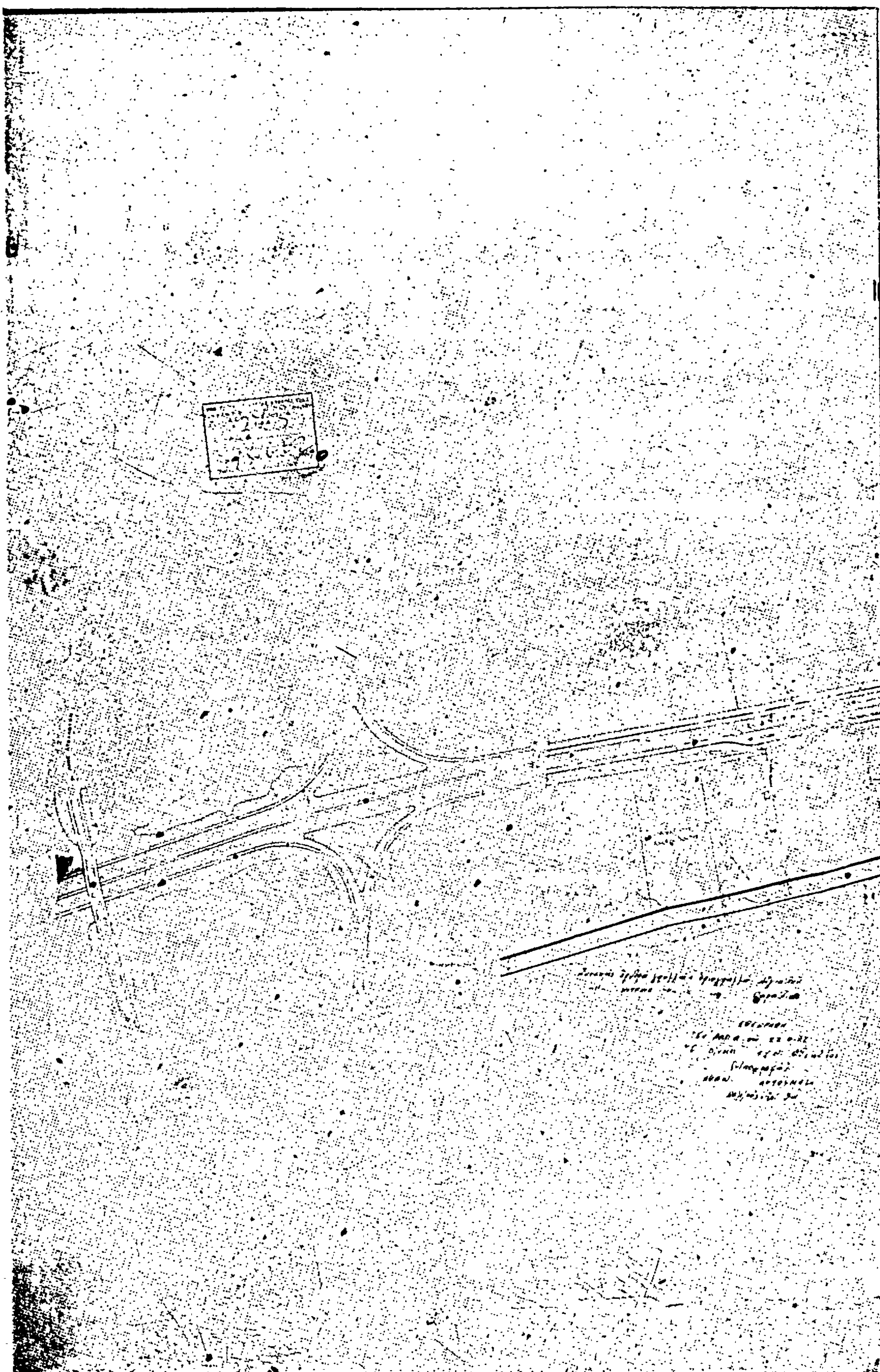
Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω καὶ συνημμένου τῇ παρούσῃ διαγράμματος:

α) Διὰ συνεχοῦς ἐρυθρᾶς γραμμῆς τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ

β) Διά συνεχοῦς κιτρίνης γραμμῆς τήν ὁριογραμμήν τῆς παραλίας.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται:

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Κων. Ζωντανός, Βασ. Νάκος, Κων. Φαλοῦτσος

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΕΩΣ ΟΙΚΟΠ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ-ΛΑΜΙΑΣ
ΟΙΚΟΠΕΔΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 7161 (3)

Τροποποίηση ρυμοτομικοῦ Σχεδίου Ζευγολατιοῦ.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις:

α) Τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

β) Τοῦ Ν.Δ. 532/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

γ) τοῦ Β.Δ. 714/1970 «περὶ καθορισμοῦ ἁρμοδιοτήτων Νομαρχιακῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Υ.Δ.Ε. ὅπως τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώθηκε μὲ τὰ 617/1971 καὶ 198/1972 Π.Δ.

δ) Τοῦ ἀπὸ 14.3.1939 (ΦΕΚ 98 Α) Β.Δ. «περί ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ζευγολατιοῦ».

ε) Τοῦ ἀπό 17.7.1923 Ν.Δ. περί σχεδίων πόλεων κλπ.

2. Τὸ 2/6.9.1982 (θέμα 2) πρακτικὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Χ.Ο.Π. Νομοῦ Κορινθίας.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Διοίκηση ὑποχρεοῦται νὰ ἄρει ἀπαλλοτρίωση λόγω ρυμοτομίας ὅταν αὐτὴ διατηρεῖται γιὰ μακρὸ χρόνο χωρίς νά πραγματοποιεῖται ἡ συντέλεσή της, ἀπὸ τῆς κηρύξεως της, μὲ τροποποίηση τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ μετατροπὴ τοῦ κοινοχρήστου χώρου σὲ οἰκοδομήσιμο (Στ. Ε. 795/60, 510/1981, 3156/68 κ.ἄ.).

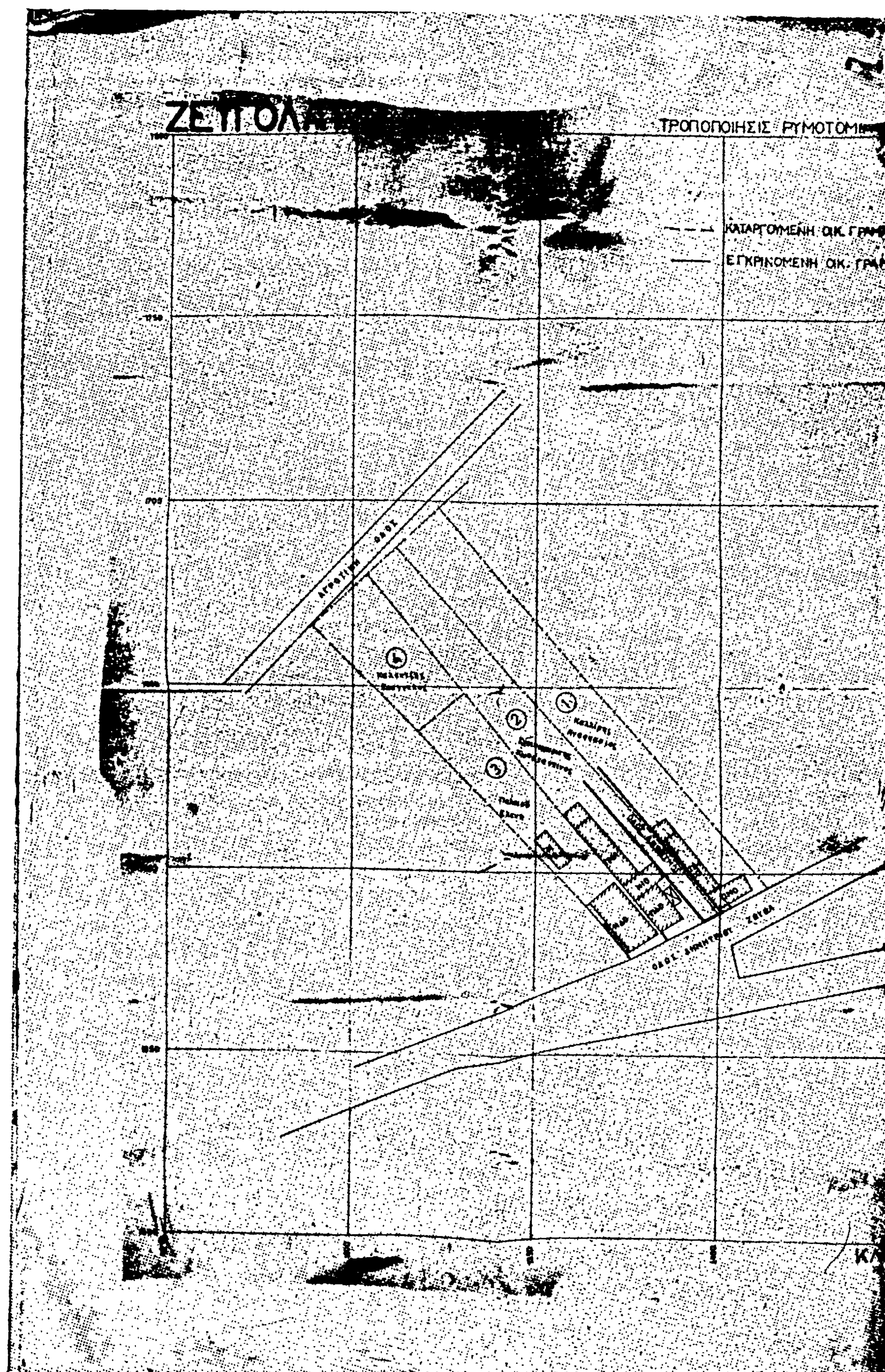
4. Τὴ διαπίστωση ὅτι ἡ καταργουμένη ὁδὸς δὲν δημιουργεῖ κυκλοφοριακὰ προβλήματα τῆς Κοινότητας Ζευγολατιοῦ λόγω τοῦ μικροῦ της μήκους καὶ τοῦ ἀδιεξόδου της καὶ ὅτι ὅλες οἱ παρακείμενες τῆς καταργουμένης ὁδοῦ ἰδιοκτησίες ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ ὑφιστάμενες ἐγκεκριμένες ὁδούς, ἀποφασίζουμε:

Τροποποιοῦμε τὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο Ζευγολατιοῦ καὶ καταργοῦμε τὴν ἐγκεκριμένη ὁδό, ὅπως φαίνεται στό τοπογραφικό διάγραμμα τοῦ Μηχανικοῦ Μ. Μπερμπατιώτη, μὲ κόκκινη διακεκομμένη γραμμὴ καὶ ποὺ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἀπόφασής μας αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κόρινθος, 10 Σεπτεμβρίου 1982

Ὁ Νομάρχης
ΑΝΑΣΤ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΡΥΜΟΤΟΜ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΟΙΚ. ΓΡΑΜ
ΕΓΚΡΙΝΟΜΕΝΗ ΟΙΚ. ΓΡΑΜ
ΟΔΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΤΟΠΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ
[illegible]	Αναστάσιος	Παναγιώτου	[illegible]
[illegible]	Κων/νος	Γεωργίου	»
[illegible]	Ελένη	[illegible]	»
Κολιτζης	Ευάγγελος	Παναγιώτου	»

ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ

500

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

'Αριθ. 6460 (4)

'Αναγνώριση ὁδοῦ (πάροδος ὁδοῦ) Καραϊσκάκη - 'Ανδρούτσου - Τρούμαν στή Λαμία Ν. Φθιώτιδος, ὅτι ὑπάρχει πρίν ἀπό τό 1923 καί χαρακτηρισμός αὐτῆς ὡς διατηρητέας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Σύμφωνα μέ:

1. Τίς διατάξεις:

α) Τοῦ ἀπό 17.7.1923 Ν.Δ. «περί σχεδίων πόλεων, κωμῶν καί συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καί ἀνεγέρσεως αὐτῶν».

β) Τοῦ Β.Δ. 712/70, ὅπως τροποποιήθηκε μέ τά 677/71 καί 198/1972 Β.Δ.

γ) Τοῦ Ν. 3200/55 «περί διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ καί τροποποιηθεῖ μεταγενέστερα.

δ) Τήν γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων τῆς Νομαρχίας μας.

2. Τήν ἀπό 29 Νοεμβρίου 1979 αἴτηση τοῦ 'Αθανασίου Πασιάκου.

3. Τήν ἀριθ. 39818/2.7.1982 Δήλωση τοῦ Συμβολαιογράφου Λαμίας Ζάχου Θεοδ. Πολιτοπούλου.

4. Τούς ἀκόλουθους τίτλους ἰδιοκτησίας: Τό ἀριθ. 5326/15.2.1957 συμβόλαιο τοῦ Συμ/φου Λαμίας 'Αθαν. Διαμαντῆ ὡς καί τό ἀριθ. 4345/15.6.1949 ὁμοίως, ἐπίσης τό ἀριθ. 3635/31.8.1919 συμβόλαιο τοῦ Συμ/φου Παπακυριτσοπούλου - Τσιριμώκου ἀπό τούς ὁποίους προκύπτει ὅτι ἡ ὁδός (πάροδος ὁδοῦ) Καραϊσκάκη - 'Ανδρούτσου - Τρούμαν ὑπάρχει πρίν ἀπό τό 1923.

5. Τό τοπογραφικό σχεδιάγραμμα τοῦ Πολιτ. Μηχ/κοῦ 'Αθανασίου Σκεμπέ.

6. Τό ἀπό 26.9.1939 ρυμοτομικό σχέδιο πόλεως Λαμίας στό ὁποῖο φαίνεται ἡ ἐν λόγω ὁδός, **ἀποφασίζουμε:**

'Αναγνωρίζουμε ὅτι ἡ ὁδός (πάροδος ὁδοῦ) Καραϊσκάκη - 'Ανδρούτσου - Τρούμαν στή Λαμία, ὑπάρχει νομίμως πρίν ἀπό τό ἔτος 1923, καί τή χαρακτηρίζουμε ὡς διατηρητέα.

'Η ὁδός (πάροδος) αὐτή φαίνεται στό τοπογραφικό σχεδιάγραμμα τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ 'Αθανασίου Σκεμπέ.

'Η ἀπόφαση αὐτή ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως στήν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λαμία, 31 Αὐγούστου 1982

'Ο Νομάρχης

ΝΙΚ. ΣΧΟΙΝΑΣ

(5)

Εἰδοποίησις περί τοῦ γενομένου συμψηφισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως ἀκινήτου εἰς Χαϊδάριον 'Αττικῆς καί ἐπί τῶν ὁδῶν Π. Μελᾶ καί Γράμμου.

'Ο Θεόδωρος 'Αναστασίου Θεοδωρίδης, κάτοικος Παλαιοῦ Φαλήρου, ὁδός 'Αμφιτρίτης ἀριθ. 13, διά τῆς ἀπό 10 Μαΐου 1982 ἐξωδίκου δηλώσεώς του πρός τούς: 1) Ξανθίππη χήρα Γεωργίου 'Ατματζίδη, 2) Στέφανου Γεωργίου 'Ατματζίδη, κατοίκους ἀμφοτέρους Χαϊδαρίου 'Αττικῆς καί 3) Νικολάου Γεωργίου 'Ατματζίδη, κατοίκου Δραπετσώνας ὡς μόνος ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τοῦ Γεωργίου Στεφ. 'Ατματζίδη, ἐπιδοθείσης πρός αὐτούς τήν 14 Μαΐου 1982 συνεψήφισε τήν ἀποζημίωσιν τήν ὁποίαν ὤφειλεν πρός τούς τρεῖς ἀνωτέρω κληρονόμους Γεωργίου 'Ατματζίδη διά τήν προσκύρωσιν εἰς τό ἐν Χαϊδαρίῳ καί ἐπί τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Π. Μελᾶ καί Γράμμου κτῆμα του ἐκτάσεως 138 τετραγωνικῶν μέτρων ἐκ τοῦ κτήματος τῶν ἀνωτέρω κληρονόμων Γ. 'Ατματζίδη τό ὁποῖον κεῖται εἰς Χαϊδάριον 'Αττικῆς καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Π. Μελᾶ.

'Ο Συμψηφισμός ἐγένετο διότι οἱ τρεῖς κληρονόμοι 'Ατματζίδη κατέστησαν κύριοι διά προσκυρώσεως ἐδαφικῆς λωρίδος ἀνηκούσης εἰς τόν Θ. Θεοδωρίδην καί κειμένης ἐν Χαϊδαρίῳ καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Γράμμου ἐκτάσεως 138 τετραγωνικῶν μέτρων. 'Η προσκύρωσις ἀμφοτέρων τῶν ἄνω τμημάτων οἰκοπέδου ἐγένετο διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 67/1971 πράξεως τακτοποιήσεως προσκυρώσεως κλπ. τοῦ γραφείου πολεοδομίας 'Αθηνῶν ἐπικυρωθείσης διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 18336/1971 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καί συμφώνως πρός τό συνοδεῦον τήν πρᾶξιν ταύτην ἀπό 23.2.1971 σχεδιάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ Α. Κωτσονάρου, ὡς ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις ἐτροποποιήθη διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 2/1981 πράξεως ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως κλπ. τῆς διευθύνσεως πολεοδομίας τοῦ διαμερίσματος Δυτικῆς 'Αττικῆς τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς ἐπικυρωθείσης διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 5605/512/1981 ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Νομαρχίας.

'Η κατά τετραγωνικόν μέτρον ἀξία ἀμφοτέρων τῶν ἄνω προσημειουμένων τμημάτων καθωρίσθη ἀμετακλήτως διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 1289/1980 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν εἰς 6.500 δρχ.

'Η παροῦσα εἰδοποίησις δημοσιεύεται πρός γνῶσιν παντός ἐνδιαφερομένου καί διά πᾶσαν νόμιμον συνέπειαν.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1982

'Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΕΡΒΑΣ

('Αριθ. τριπλ. Δημ. Ταμ. Δικ. Εἰσ. 'Αθ. 44444/1982)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ